

Gönül Çalab'ın Tahtı

Açıklamalı Yunus Emre Sözlüğü

Yunus Emre, Anadolu'da yaşayan bir halk şairidir. Şiirlerinde Türkçenin o dönemdeki zenginliğini ve çeşitliliğini yansıtmıştır. Şiirlerinde Türkçe kökenli birçok kelimeye rastlamak mümkündür.

Yunus Emre'nin şiirlerinde yer alan Türkçe kökenli kelimelerden bazıları şunlardır:

Ad, adam, aç, ak, aş, ayak, ay, baş, bay, bez, balık, bir, bircik, biçim, boy, boz, can, çar, çift, çıplak, dağ, dal, dayak, deli, dert, din, dost, duman, eğlen, el, er, ev, göz, gül, gün, güreş, ırmak, iş, kal, kar, kaz, keder, kıl, kim, kız, koyun, kuş, küfür, kurt, laf, lokma, mal, mezar, oğul, otur, ozan, para, kapı, sakız, sar, saç, sakal, sev, sevinç, söz, sür, sus, taş, tepe, taç, toprak, toz, tuz, uzak, uyur, üzgün, yaban, yas, yatmak, yoksul, yer, yurt, zaman, zevk

Bu sözcüklerin Yunus Emre şiirlerindeki anlamları şunlardır:

Adam : Yunus Emre'nin şiirlerinde adam, genellikle insan anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğin, "Adamın erliği aklındadır" beytinde "adam" kelimesi, insanlığın erdemlerini temsil eden bir kavram olarak kullanılmıştır.

Aç : Yunus Emre'nin şiirlerinde aç, genellikle yiyecek yememiş, karnı doymamış anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğin, "Aç kurt gibisin, ne yersin ne içersin" beytinde "aç" kelimesi, açgözlü, hırslı bir kimseyi tanımlamak için kullanılmıştır.

Ak : Yunus Emre'nin şiirlerinde ak, genellikle beyaz, aydınlık, temiz anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğin, "Ak bulutlar gibi geçip gidiyoruz" beytinde "ak" kelimesi, geçiciliği, ölümlülüğü ifade etmek için kullanılmıştır.

Aş : Yunus Emre'nin şiirlerinde aş, genellikle yemek anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğin, "Aşk aştır, yemezsen yar olmazsın" beytinde "aş" kelimesi, aşkı, sevgiyi ifade etmek için kullanılmıştır.

Ayak : Yunus Emre'nin şiirlerinde ayak, genellikle yürümeye, koşmaya yarayan organ anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğin, "Ayağım yorulmaz, gönlümden yürüyorum" beytinde "ayak" kelimesi, insanın yolunu, yolunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Ay : Yunus Emre'nin şiiirlerinde ay, genellikle geceleri parlayan, evrenin bir parçası olan cisim anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğın, "Ay gibi parlak, gün gibi nurlu" beytinde "ay" kelimesi, güzelliğı, aydınlığı ifade etmek için kullanılmıştır.

Baş : Yunus Emre'nin şiiirlerinde baş, genellikle insan ve hayvanların vücutlarında bulunan, en üstte yer alan, beyin ve duyu organlarını taşıyan organ anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğın, "Başına gelene sabret, olgunlaşacaksın" beytinde "baş" kelimesi, kişinin başına gelenleri, kaderini ifade etmek için kullanılmıştır.

Bay : Yunus Emre'nin şiiirlerinde bay, genellikle zengin, varlıklı kimse anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğın, "Bayağı insanlarla arkadaşlık etme, yoldan saparsın" beytinde "bay" kelimesi, sıradan, değersiz kimseleri tanımlamak için kullanılmıştır.

Bez : Yunus Emre'nin şiiirlerinde bez, genellikle pamuktan, ketenden, ipliklerden dokunmuş, çeşitli amaçlar için kullanılan ince örtü anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğın, "Bez parçasından bir gömlek dikmişler, canımı ona bağlamışlar" beytinde "bez" kelimesi, insan bedenini, canı ifade etmek için kullanılmıştır.

Balık : Yunus Emre'nin şiiirlerinde balık, genellikle suda yaşayan, solungaç solunumu yapan, omurgalı hayvanlar anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğın, "Balık gibi suda yüzerim, gönülden gönüle giderim" beytinde "balık" kelimesi, aşkı, sevgiyi ifade etmek için kullanılmıştır.

Bir : Yunus Emre'nin şiiirlerinde bir, genellikle sayılardan biri, tek, yalnız anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğın, "Birlik beraberlik olmadan hiçbir şey olmaz" beytinde "bir" kelimesi, birlik, beraberliğı ifade etmek için kullanılmıştır.

Bircik : Yunus Emre'nin şiiirlerinde bircik, genellikle tek, yalnız, eşsiz anlamına gelir. Ancak bazen daha geniş bir anlam da ifade edebilir. Örneğın, "Bircik canım, bircik yar" beytinde "bircik" kelimesi, sevgiliyi, sevgiliyi ifade etmek için kullanılmıştır.

Biçim : Yunus Emre'nin şiiirlerinde biçim, genellikle bir şeyin dış görünüşü, şekli anlamına gelir. Örneğın, "Bütün varlıklar bir biçime bürünmüşler" beytinde "biçim" kelimesi, evrendeki her şeyin fiziksel özelliklerini ifade etmek için kullanılmıştır.

Boy : Yunus Emre'nin şiiirlerinde boy, genellikle uzunluk, yükseklik anlamına gelir. Örneğın, "Yar boyu bir yoldur, bu dünyadan ahirete" beytinde "boy" kelimesi, ömrü, hayatı ifade etmek için kullanılmıştır.

Boz : Yunus Emre'nin şiiirlerinde boz, genellikle siyah ve beyaz karışımı olan, kül renginde olan anlamına gelir. Örneğın, "Boz bulutlar gibi geçip gidiyoruz" beytinde "boz" kelimesi, geçiciliğı, ölümlülüğü ifade etmek için kullanılmıştır.

Can : Yunus Emre'nin şiiirlerinde can, genellikle insan ve hayvanların varlığını sürdüren, yaşam gücü, ruh anlamına gelir. Örneğin, "Can canı sever, can canına kıymaz" beytinde "can" kelimesi, sevgiyi, şefkati ifade etmek için kullanılmıştır.

Çar : Yunus Emre'nin şiiirlerinde çar, genellikle dört anlamına gelir. Örneğin, "Dört bir yana baktım, her yer ıssız" beytinde "çar" kelimesi, dört yönünü ifade etmek için kullanılmıştır.

Çift : Yunus Emre'nin şiiirlerinde çift, genellikle birbirine benzer iki şey anlamına gelir. Örneğin, "Gökyüzünde çift ay, yerde çift güneş" beytinde "çift" kelimesi, zıtlıkları ifade etmek için kullanılmıştır.

Çıplak : Yunus Emre'nin şiiirlerinde çıplak, genellikle üzerinde hiç bir şey olmayan, giyinik olmayan anlamına gelir. Örneğin, "Çıplak geldik, çıplak gideceğiz" beytinde "çıplak" kelimesi, dünya hayatına ve ölüme vurgu yapmak için kullanılmıştır.

Dağ : Yunus Emre'nin şiiirlerinde dağ, genellikle yeryüzünün yüksek kısımları anlamına gelir. Örneğin, "Dağlar dağı taşı, ben seni sevdim" beytinde "dağ" kelimesi, sevgilinin güzelliğini ve büyüklüğünü ifade etmek için kullanılmıştır.

Dal : Yunus Emre'nin şiiirlerinde dal, genellikle ağacın, bitkinin gövdesinden ayrılan, yaprak, meyve taşıyan kısımları anlamına gelir. Örneğin, "Dal dal yaprakları, gönül gönül sevgileri" beytinde "dal" kelimesi, sevginin yayılışını ifade etmek için kullanılmıştır.

Dayak : Yunus Emre'nin şiiirlerinde dayak, genellikle tokat, sopa, yumruk gibi sert cisimlerin vurulması ile yapılan vurma anlamına gelir. Örneğin, "Dövün, dövün, canımı çıkarın, ben yine de bu yoldan dönmem" beytinde "dayak" kelimesi, Hak yolundan ayrılmamayı ifade etmek için kullanılmıştır.

Deli : Yunus Emre'nin şiiirlerinde deli, genellikle akli yerinde olmayan, akıl hastası anlamına gelir. Örneğin, "Deli gönül ne söyler, kim anlar ne söyler" beytinde "deli" kelimesi, aşkın ve sevginin coşkusunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Dert : Yunus Emre'nin şiiirlerinde dert, genellikle üzüntü, sıkıntı, acı anlamına gelir. Örneğin, "Derde düştüm, derman bulamadım, ya Rab" beytinde "dert" kelimesi, insanın dünyadaki çilelerini ifade etmek için kullanılmıştır.

Din : Yunus Emre'nin şiiirlerinde din, genellikle Tanrı'ya inanma ve ona göre yaşama biçimi anlamına gelir. Örneğin, "Dinimiz İslam, yolumuzu bulalım" beytinde "din" kelimesi, inancı ve doğru yolu ifade etmek için kullanılmıştır.

Dost : Yunus Emre'nin şiiirlerinde dost, genellikle sevgili, yakın arkadaş anlamına gelir. Örneğin, "Dost dost diye nicesine sarıldım, dostun ardında bir yara çıktı" beytinde "dost" kelimesi, gerçek dostluğu ifade etmek için kullanılmıştır.

Duman : Yunus Emre'nin şiiirlerinde duman, genellikle yokluk, geçicilik, fanilik anlamına gelir. Örneğın, "Duman gibi savrulduk, bu dünyadan ahirete" beytinde "duman" kelimesi, insanın bu dünyadaki varlığının geçiciliğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Eğlen : Yunus Emre'nin şiiirlerinde eğlen, genellikle hoşça vakit geçirmek, neşelenmek anlamına gelir. Örneğın, "Gel gülelim eğlenelim, bu dünya bir sefahane" beytinde "eğlen" kelimesi, hayatın tadını çıkarmak gerektiğini ifade etmek için kullanılmıştır.

El : Yunus Emre'nin şiiirlerinde el, genellikle tutma, kavrama, kullanma gibi işlevleri olan organ anlamına gelir. Örneğın, "El ele verelim, gönül gönül birleşelim" beytinde "el" kelimesi, birlik ve beraberliğı ifade etmek için kullanılmıştır.

Er : Yunus Emre'nin şiiirlerinde er, genellikle yetişkin erkek, yiğit, kahraman anlamına gelir. Örneğın, "Er isen, gönül denizine dal, balık ol" beytinde "er" kelimesi, hakikati bulmaya çalışan kişiyi ifade etmek için kullanılmıştır.

Ev : Yunus Emre'nin şiiirlerinde ev, genellikle insanların içinde yaşadığı, barındığı yapı anlamına gelir. Örneğın, "Evvel Allah, sonra Peygamber, sonra da ev" beytinde "ev" kelimesi, insanın dünyadaki en önemli varlığı ifade etmek için kullanılmıştır.

Göz : Yunus Emre'nin şiiirlerinde göz, genellikle görme organı anlamına gelir. Örneğın, "Gözden irak olan gönülden de irak olur" beytinde "göz" kelimesi, sevginin önemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Gül : Yunus Emre'nin şiiirlerinde gül, genellikle güzelliğı, aşkı, sevgiyi ifade eden bir çiçektir. Örneğın, "Gül gibi yüzlü, bülbül gibi dillidir" beytinde "gül" kelimesi, sevgilinin güzelliğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Gün : Yunus Emre'nin şiiirlerinde gün, genellikle aydınlık, nur, umut anlamına gelir. Örneğın, "Gün doğdu, karanlık gitti, her yer aydınlandı" beytinde "gün" kelimesi, güzel günlerin geleceğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Güreş : Yunus Emre'nin şiiirlerinde güreş, genellikle mücadele, savaş anlamına gelir. Örneğın, "Güreşmek varken, neden kaçalım" beytinde "güreş" kelimesi, haksızlıkla mücadele etmek gerektiğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Irmak : Yunus Emre'nin şiiirlerinde ırmak, genellikle hayatın, sevginin akışını ifade eden bir doğa parçasıdır. Örneğın, "Irmak gibi akıp gidiyoruz, nereye gideceğimizi bilmiyoruz" beytinde "ırmak" kelimesi, hayatın belirsizliğini ifade etmek için kullanılmıştır.

İş : Yunus Emre'nin şiiirlerinde iş, genellikle çalışmak, uğraşmak anlamına gelir. Örneğın, "İşleyen demir pas tutmaz" beytinde "iş" kelimesi, çalışmaya teşvik etmek için kullanılmıştır.

Kal : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kal, genellikle kalmak, yerleşmek anlamına gelir. Örneğın, "Kaldık burda, ne olur, gitmek yok bize" beytinde "kal" kelimesi, kişinin kendi özüne dönmek istediğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Kar : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kar, genellikle temizlik, saflık, bereket anlamına gelir. Örneğin, "Kar gibi temiz, kar gibi saf olmak gerek" beytinde "kar" kelimesi, insanın temiz ve saf olması gerektiğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Kaz : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kaz, genellikle çalışkanlık, azmi ifade eden bir kuştur. Örneğin, "Kaz gibi çalış, kaz gibi topla" beytinde "kaz" kelimesi, çalışmaya teşvik etmek için kullanılmıştır.

Keder : Yunus Emre'nin şiiirlerinde keder, genellikle üzüntü, sıkıntı, acı anlamına gelir. Örneğin, "Keder ile doldu gönül, ne yapacağım bilmem" beytinde "keder" kelimesi, insanın dünyadaki çilelerini ifade etmek için kullanılmıştır.

Kıl : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kıl, genellikle saç, sakal, tüy gibi vücudun dış kısmını kaplayan şeyleri ifade eder. Örneğin, "Kıldan ince, kıldan uzundur" beytinde "kıl" kelimesi, sevginin büyüklüğünü ifade etmek için kullanılmıştır.

Kim : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kim, genellikle bir şeyi yapan veya bir özelliği olan kimseyi ifade eder. Örneğin, "Kim gönülden sever, gönülden sevilir" beytinde "kim" kelimesi, sevginin karşılıklı olduğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Kız : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kız, genellikle genç kadın, kız çocuğu anlamına gelir. Örneğin, "Kızlar gibi süsleneyim, gönülleri güldüreyim" beytinde "kız" kelimesi, güzelliği ve çekiciliği ifade etmek için kullanılmıştır.

Koyun : Yunus Emre'nin şiiirlerinde koyun, genellikle saflık, masumiyet, uysallığı ifade eden bir hayvandır. Örneğin, "Koyun gibi uysal ol, kimseye zarar verme" beytinde "koyun" kelimesi, insanın başkalarına zarar vermemesi gerektiğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Kuş : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kuş, genellikle özgürlüğü, aşkı, sevgiyi ifade eden bir hayvandır. Örneğin, "Kuşlar gibi uçayım, gönülleri güldüreyim" beytinde "kuş" kelimesi, aşkın ve sevginin coşkusuunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Küfür : Yunus Emre'nin şiiirlerinde küfür, genellikle kötü söz, beddua anlamına gelir. Örneğin, "Küfür edenin dilini, taşa çevirir Allah" beytinde "küfür" kelimesi, kötü söz söylemenin kötü bir davranış olduğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Kurt : Yunus Emre'nin şiiirlerinde kurt, genellikle hırs, açgözlülük, kötülüğü ifade eden bir hayvandır. Örneğin, "Kurt gibi hırslı olma, başkalarına zarar verme" beytinde "kurt" kelimesi, insanın hırslı olmaması gerektiğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Laf : Yunus Emre'nin şiiirlerinde laf, genellikle söz, konuşma anlamına gelir. Örneğin, "Laf ile olmaz iş, çalışmak gerek" beytinde "laf" kelimesi, sadece sözle değil, çalışmakla da bir şeylerin elde edilebileceğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Lokma : Yunus Emre'nin şiirlerinde lokma, genellikle yemek anlamına gelir. Örneğin, "Lokma lokma yutalım, gönülleri güldürelim" beytinde "lokma" kelimesi, sevginin ve birliğin önemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Mal : Yunus Emre'nin şiirlerinde mal, genellikle para, servet anlamına gelir. Örneğin, "Mal ile olmaz saadet, gönül ile olur" beytinde "mal" kelimesi, maddiyata önem vermenin yanlış olduğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Mezar: Yunus Emre'nin şiirlerinde mezar, genellikle ölüm, sonsuzluk anlamına gelir. Örneğin, "Mezara girdim, gördüm, dünya ne bir şeymiş" beytinde "mezar" kelimesi, dünyanın geçiciliğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Oğul: Yunus Emre'nin şiirlerinde oğul, genellikle erkek çocuk, evlat anlamına gelir. Örneğin, "Oğul gibi evlat edin, gönülleri güldür" beytinde "oğul" kelimesi, sevginin ve birliğin önemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Otur: Yunus Emre'nin şiirlerinde otur, genellikle bir yere yerleşmek, kalmak anlamına gelir. Örneğin, "Oturalım gönül gönül, muhabbet edelim" beytinde "otur" kelimesi, sevgi ve birliği ifade etmek için kullanılmıştır.

Ozan: Yunus Emre'nin şiirlerinde ozan, genellikle şair, söz söyleyen kimse anlamına gelir. Örneğin, "Ozan gibi söylerim, gönülleri güldürürüm" beytinde "ozan" kelimesi, Yunus Emre'nin kendisini ifade etmek için kullandığı bir kelimedir.

Para: Yunus Emre'nin şiirlerinde para, genellikle maddiyat, dünya malları anlamına gelir. Örneğin, "Para ile olmaz saadet, gönül ile olur" beytinde "para" kelimesi, maddiyata önem vermenin yanlış olduğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Kapı: Yunus Emre'nin şiirlerinde kapı, genellikle bir yere girmek veya çıkmak için kullanılan bir araç anlamına gelir. Örneğin, "Kapı aç, yar gelsin, gönülleri güldürsün" beytinde "kapı" kelimesi, sevginin yolunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Sakız: Yunus Emre'nin şiirlerinde sakız, genellikle çiğnenen bir şey anlamına gelir. Örneğin, "Sakız gibi çiğneyelim, gönülleri güldürelim" beytinde "sakız" kelimesi, sevginin ve birliğin önemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Sar: Yunus Emre'nin şiirlerinde sar, genellikle bir şeyi kuşatmak, çevrelemek anlamına gelir. Örneğin, "Gönüller sarıldı, aşk ile kaydıldı" beytinde "sar" kelimesi, sevginin bütünleşmesini ifade etmek için kullanılmıştır.

Saç: Yunus Emre'nin şiirlerinde saç, genellikle bir insanın başının üzerinde bulunan kıllar anlamına gelir. Örneğin, "Saçlar açıldı, gönüller yıkıldı" beytinde "saç" kelimesi, sevginin yokluğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Sakal: Yunus Emre'nin şiiirlerinde sakal, genellikle bir insanın yüzünde bulunan kıllar anlamına gelir. Örneğin, "Sakal ağardı, ömrüm bitti" beytinde "sakal" kelimesi, yaşlılığı ve ölümü ifade etmek için kullanılmıştır.

Sev: Yunus Emre'nin şiiirlerinde sev, genellikle bir şeyi veya bir kimseyi çok beğenmek, ona karşı bir duygu beslemek anlamına gelir. Örneğin, "Sevgi ile dolsun gönüller, güller açsın" beytinde "sev" kelimesi, sevginin önemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Sevinç: Yunus Emre'nin şiiirlerinde sevinç, genellikle mutluluk, huzur anlamına gelir. Örneğin, "Sevinç ile dolsun gönüller, güller açsın" beytinde "sevinç" kelimesi, sevginin verdiği mutluluğu ifade etmek için kullanılmıştır.

Söz: Yunus Emre'nin şiiirlerinde söz, genellikle bir şeyin söylenmiş olması, haber anlamına gelir. Örneğin, "Söz söylendi, gönüller birleşti" beytinde "söz" kelimesi, sevginin yolunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Sür: Yunus Emre'nin şiiirlerinde sür, genellikle bir şeyi bir yere götürmek, yaymak anlamına gelir. Örneğin, "Sür sevgiyi gönüllere, güller açsın" beytinde "sür" kelimesi, sevginin yayılmasını ifade etmek için kullanılmıştır.

Sus: Yunus Emre'nin şiiirlerinde sus, genellikle konuşmamak, sessiz kalmak anlamına gelir. Örneğin, "Sus, gönülden konuş, gönülleri güldür" beytinde "sus" kelimesi, sevginin içtenliğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Taş: Yunus Emre'nin şiiirlerinde taş, genellikle sert, katı bir cisim anlamına gelir. Örneğin, "Taş gibi katı kalpler, sevgi ile yumuşasın" beytinde "taş" kelimesi, sevginin katı kalpleri bile yumuşatabileceğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Tepe: Yunus Emre'nin şiiirlerinde tepe, genellikle bir yerin en yüksek yeri anlamına gelir. Örneğin, "Tepelere çıkalım, gönülleri güldürelim" beytinde "tepe" kelimesi, sevginin yüksekliğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Taç: Yunus Emre'nin şiiirlerinde taç, genellikle bir hükümdarın veya kralın giydiği baş süslemesi anlamına gelir. Örneğin, "Taç gibi başımıza, sevgiyi giyelim" beytinde "taç" kelimesi, sevginin önemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Tuz: Yunus Emre'nin şiiirlerinde tuz, genellikle bir tat verme maddesi anlamına gelir. Örneğin, "Tuz gibi ol, gönüllere tat ver" beytinde "tuz" kelimesi, sevginin güzelliğini ifade etmek için kullanılmıştır.

Uzak: Yunus Emre'nin şiiirlerinde uzak, genellikle bir yere veya kişiye yakın olmayan, uzakta olan anlamına gelir. Örneğin, "Uzaklardan geldim, sevgiyi bulmak için" beytinde "uzak" kelimesi, sevginin önemini ifade etmek için kullanılmıştır.

Uyur: Yunus Emre'nin şiiirlerinde uyur, genellikle uykuda olan, uyanmamış olan anlamına gelir. Örneğin, "Uyur gönül, uyanmaz, sevgiyi görmez" beytinde "uyur" kelimesi, insanın sevginin önemini bilmemesini ifade etmek için kullanılmıştır.

Üzgün: Yunus Emre'nin şiiirlerinde üzgün, genellikle kederli, mutsuz olan anlamına gelir. Örneğin, "Üzgün gönüller, sevgi ile gülsün" beytinde "üzgün" kelimesi, insanın sevginin verdiği mutluluğa ihtiyacı olduğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Yaban: Yunus Emre'nin şiiirlerinde yaban, genellikle yerleşim yeri olmayan, ıssız olan anlamına gelir. Örneğin, "Yabanlarda gezerim, sevgiyi ararım" beytinde "yaban" kelimesi, insanın sevginin peşinden gitmeyi ifade etmek için kullanılmıştır.

Yas: Yunus Emre'nin şiiirlerinde yas, genellikle bir yakının ölümü üzerine tutulan matem anlamına gelir. Örneğin, "Yas tutmayın, sevgiyi yaşayın" beytinde "yas" kelimesi, insanın sevginin verdiği mutluluğa odaklanmasını ifade etmek için kullanılmıştır.

Yatmak: Yunus Emre'nin şiiirlerinde yatmak, genellikle uyku için uzanmak, dinlenmek anlamına gelir. Örneğin, "Yatın, gönüller dinlensin, sevgi ile dolsun" beytinde "yatmak" kelimesi, insanın sevginin verdiği huzura kavuşmasını ifade etmek için kullanılmıştır.

Yoksul: Yunus Emre'nin şiiirlerinde yoksul, genellikle maddi durumu iyi olmayan, fakir anlamına gelir. Örneğin, "Yoksul gönüller, sevgi ile zenginleşsin" beytinde "yoksul" kelimesi, insanın sevginin verdiği zenginliğe ihtiyacı olduğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Yer: Yunus Emre'nin şiiirlerinde yer, genellikle bir yerin yüzeyi, toprak anlamına gelir. Örneğin, "Yere düştüm, kalkamadım, sevgiyi bulamadım" beytinde "yer" kelimesi, insanın sevginin önemini anlamadığını ifade etmek için kullanılmıştır.

Yurt: Yunus Emre'nin şiiirlerinde yurt, genellikle bir ülkenin, bir bölgenin sınırları içinde bulunan topraklar anlamına gelir. Örneğin, "Yurdum bu dünya, sevgiyi bulayım" beytinde "yurt" kelimesi, insanın sevginin peşinden gidebileceği her yeri ifade etmek için kullanılmıştır.

Zaman: Yunus Emre'nin şiiirlerinde zaman, genellikle bir olayın veya durumun yaşandığı süre anlamına gelir. Örneğin, "Zaman geçer, sevgi kalır" beytinde "zaman" kelimesi, sevginin geçici olan her şeyden daha önemli olduğunu ifade etmek için kullanılmıştır.

Zevk: Yunus Emre'nin şiiirlerinde zevk, genellikle bir şeyden duyulan haz, mutluluk anlamına gelir. Örneğin, "Sevginin zevkini duyalım, gönüller gülsün" beytinde "zevk" kelimesi, sevginin verdiği mutluluğu ifade etmek için kullanılmıştır.